

Jak to chodí u protinožců

(RED)

Ing. Karel Psohlavec (26) vystudoval Vysoké učení technické v Brně a jeho hlavním koníčkem jsou zbraně, tedy především ty dlouhé. Podělil se s námi o některé dojmy z pobytu na Novém Zélandu.



» Prodejna Gun City

Co vás přivedlo na Zéland?

Začátek cesty na Nový Zéland se zrodil v hlavě mojí snoubenky a musím říct, že jsem tou myšlenkou nebyl od začátku nadšený. Představa výměny dobře placené práce za nejistotu přistěhovalce v cizí zemi ve mně vytvářela neklidné pocity. Můj názor změnil až její bratranec, který se právě z této země vrátil. V jeho vyprávění mě kupodivu nezaujala nepopsatelná krása místních hor a jezer, ale hlavně unikátní přístup k ochraně přírody v této ostrovní zemi.

Jak je to tedy s ochranou přírody na Novém Zélandu?

Nový Zéland byl země nejdéle izolována od ostatních kontinentů. Žili zde ptáci,

hmyz a několik málo druhů ještěřů. Jak jistě mnoho lidí ví, tak se fauna i flóra vyvinuly do unikátní podoby s živočišnými druhy, které se jinde nevyskytují. Mnoho druhů ptáků proto po milionech let ztratilo schopnost obrany před dravci a v několika případech i schopnost létat. Klasickým příkladem je nelétavý pták kiwi. Ale proč tohle vše říkám? Právě to dělá z Nového Zélandu místo, kde každý savec je invazivní druh, který se vláda snaží redukovat, protože významně ohrožuje původní druhy – ať už lovem zdejších živočichů, vykrádáním jejich hnízd nebo konzumací jejich potravy.

Novozélandská vláda se snažila s tím nejdřív vypořádat najímáním státních lovců, kteří byli placeni od odstřeleného

kusů. Například za odlov jelena se platilo podle počtu předložených ocasů – kelek, které lovci předkládali jako důkaz o počtu ulovených kusů. Jelikož se tento způsob brzy ukázal jako nedostatečný, vláda se rozhodla začít shazovat na vybraných místech jed s názvem 1080, kterým bude tyto živočichy trávit.

Jak jste se dostal k práci v obchodu se zbraněmi?

Po rozpačitém začátku jsme se usadili v hlavním městě Wellingtonu a já jsem vystřídal několik prací na stavbách. Zanedlouho se na mě usmálo štěstí a narazil jsem na inzerát s nabídkou práce prodejce zbraní v jedné z poboček řetězce Gun City. Tady bych asi měl říct, že zbraně jsou moje vášně od mládí. Přestože jsem neměl žádné předchozí zkušenosti s jejich prodejem, cítil jsem to jako příležitost splnit si svůj sen a pracovat v oboru, který mě opravdu baví. Hledali prodejce, ale bohužel do města Christchurch, které se nachází na Jižním ostrově.

Nenechal jsem se odradit a zjistil si, že ve Wellingtonu existuje také pobočka. Napochodoval jsem dovnitř s vyplněným formulářem a zeptal se, zda mohu mluvit s šéfem. Jen stěží jsem ovládal své nadšení, protože to byl největší obchod se zbraněmi, co jsem kdy viděl. Více než 300 zbraní vystavených v regálech mě prostě nadchlo. Přišel zhruba čtyřicetiletý zavalitý chlap s obrovským zrzavým plnovousem. Když zjistil, že hledám práci, tak se zasmál a řekl, že má lidí až dost, a vyprovodil mě z obchodu. Vyplněný formulář si ovšem u sebe nechal. Pak se karta obrátila a o týden později jsem měl telefonát, jestli bych mohl dojít na zkoušku. Tak začal můj pracovní rok v loveckém ráji.

Je těžké získat na Novém Zélandu zbrojní průkaz?

Pro mě jako občana cizího státu to bylo překvapivě jednoduché. Na Nový Zéland jsem předvidavě dorazil s vyřízeným Evropským zbrojním průkazem čistě proto, abych měl důkaz o vlastnictví zbrojního průkazu přímo v angličtině. S tímto průkazem jsem se vydal nejdřív na poštu, kde jsem zaplatil 25 dolarů (450 Kč) na účet policie a s potvrzením vyrazil na policejní stanici. Tam jsem předložil svůj Evropský zbrojní průkaz a potvrzení o zaplacení poplatku plus cestovní pas. Na počkání jsme s úřednicí vyplnili *visitors firearms licence* – návštěvnický zbrojní **»»**